

The Chance of a Lifetime in a Lifetime of Chance: Amalek, Balaam and Randomness

Source Sheet by Tamar Weissman

מגילה י"א א:ט'

רַב מַתְנֵה אָמַר (פֶּתַח לֵה פִּיתְחָא לֵהאִי פִרְשֵׁתָא) מִהֶכָּא: "כִּי מִי גוֹי
גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹא אֱלֹהִים קְרוֹבִים אֵלָיו".

Megillah 11a:9

Rav Mattana said his introduction (petichta) **from here:** "For what nation is there so great, that has God so near to them" (Deuteronomy 4:7)

דברים ד':ז'

(ז) כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרוֹבִים אֵלָיו כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו:

Deuteronomy 4:7

(7) For what great nation is there that has a god so close at hand as is our God יהוה whenever we call?

אסתר ד':ז'

(ז) וַיַּגִּד־לוֹ מֶרְדֵּכַי אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת | פִּרְשֵׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר
הָמָן לְשִׁקּוֹל עַל־גַּנְזֵי הַמֶּלֶךְ (בִּיהוּדִים) [בִּיהוּדִים] לְאַבְדָּם:

Esther 4:7

(7) and Mordecai told him all that had happened to him, and all about the money that Haman had offered to pay into the royal treasury for the

destruction of the Jews.

אסתר רבה ח'ה'

(ה) ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו (אסתר ד, ז), אמר להתך לך
אמר לה בן בנו של קרהו בא עליכם, הדא הוא דכתיב (דברים כה,
יח): אשר קרך בדרך.

Esther Rabbah 8:5

(5) “Mordekhai told him everything that had befallen him [*karahu*]” (Esther 4:7). He said to Hatakh: ‘Tell her that the descendant of *karahu* has come against you; that is what is written: “That he encountered you [*kareha*] on the way”’ (Deuteronomy 25:18).

דברים כ"ה:י"ז-י"ח

(יז) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: (יח)
אשר קרך בדרך ויזנב בך כל־הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא
ירא אלהים:

Deuteronomy 25:17-18

(17) Remember what Amalek did to you on your journey, after you left Egypt—
(18) how, undeterred by fear of God, he surprised you on the march, when you were famished and weary, and cut down all the stragglers in your rear.

רש"י על דברים כ"ה:י"ח:א'

אשר קרך בדרך. לשון מקרה; דבר אחר — לשון קרי וטמאה שהיה
מטמאן במשכב זכור; ד"א — לשון קר וחם, צננך והפשירך
מרתחתך, שהיו כל האמות יראים להלחם בכם ובא זה והתחיל
והראה מקום לאחרים; משל לאמבטי רותחת שאין כל בריה יכולה

לִירֹד בְּתוֹכָהּ, בָּא בֶן בְּלִיעַל אֶחָד קִפֵּץ וַיֵּרֶד לְתוֹכָהּ, אַע"פ שֶׁנִּכְוָה
הִקְרָה אוֹתָהּ בְּפָנָי אַחֲרָיִם (תנחומא):

Rashi on Deuteronomy 25:18:1

HOW HE MET THEE BY THE WAY — The word קרך is connected in meaning with מקרה “a sudden happening”, i.e., he came against thee by surprise. Another explanation is: it is connected in meaning with the term קרי nocturnal pollution and uncleanness, because he polluted them by pederasty. Yet another explanation is that it is connected in meaning with the expression קור in the phrase קור וחום “cold and heat” and it means: he made you cold and lukewarm after the boiling heat you had before. For all the nations were afraid to war against you and this one came and began to point out the way to others. A parable! It may be compared to a boiling hot bath into which no living creature could descend. A good-for-nothing came, and sprang down into it; although he scalded himself he made it appear cold to others (Midrash Tanchuma, Ki Teitzei 9).

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר:

Leviticus 1:1

The LORD called to Moses and spoke to him from the Tent of Meeting, saying:

רש"י על ויקרא א':א'

וַיִּקְרָא אֵל מֹשֶׁה. לְכָל דְּבָרוֹת וּלְכָל אֲמִירוֹת וּלְכָל צְוִוּיִם קִדְמָה
קְרִיאָה, לְשׁוֹן חֶבֶה, לְשׁוֹן שְׂמֵלָאֲכִי הַשָּׂרֵת מִשְׁתַּמְשִׁין בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר
וַיִּקְרָא אֵל זֶה (ישעיהו ו'), אֲבָל לְנִבְיָאֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם נִגְלָה עֲלֵיהֶן
בְּלְשׁוֹן עֲרָאִי וְטַמְאָה, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֵל בְּלַעַם (במדבר כ"ג):

Rashi on Leviticus 1:1:1

משה ויקרא אל משה AND [THE LORD] CALLED UNTO MOSES — All oral communications of the Lord to Moses whether they are introduced by דבר or by אמר or by צו were preceded by a call (to prepare him for the forthcoming address) (cf Sifra, Vayikra Dibbura d'Nedavah, Chapter 1 1-2). It is a way of expressing affection, the mode used by the ministering angels when addressing each other, as it is said (Isaiah 6:3) “And one called unto another [and said, Holy, holy, holy is the Lord of hosts]”. To the prophets of the nations of the world, however, God revealed himself in a manner which Scripture describes by an expression ordinarily used for denoting events of a casual character and of uncleanness, as it is said, (Numbers 23:4) “and God happened to meet (ויקר) Balaam” (the term ויקר, from the root, קרה, is connected with מקרה which denotes “chance”, “occurrence”, and has also the meaning of “uncleanness”, by analogy with Deuteronomy 23:11: לא יהיה טהור מקרה לילה: (cf. Bereishit Rabbah 52:5).

אסתר רבה ז'י"ג

וַיְבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִּים, וּמֵהֵיכָן בָּא עֲמֶלֶק, אָמַר רַבִּי כְרוּסְפָדַי בְּשֵׁם רַבִּי יוֹחָנָן שֶׁבָא מֵאֶצֶל בַּלְעָם הַרְשָׁע, שֶׁבָא לְטַל עֵצָה מִמֶּנּוּ, וְאָמַר לוֹ יוֹדַע אָנִי שֶׁבַעֵל עֵצָה אֶתָּה וְגַם בַּעַל מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, וְכָל הַנוֹטֵל עֵצָה מִמֶּךָ אֵינּוּ נִכְשָׁל. אָמַר לוֹ רְאֵה מָה עָשׂוּ אֲמָה זֹ לְמִצְרַיִם, שֶׁעָשׂוּ לָהֶם כְּמָה טוֹבוֹת, וּמָה לְמִצְרַיִם שֶׁעָשׂוּ לָהֶם כְּמָה טוֹבוֹת עָשׂוּ לָהֶם כְּךָ, לְשָׂאֵר אַמּוֹת עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה, הִיאֵךְ אֶתָּה יוֹעֲצֵנִי, אָמַר לוֹ בַּלְעָם, לֵךְ וְעֲשֵׂה עִמָּהֶם מִלְחָמָה, וְאִם אֵין אֶתָּה עוֹשֶׂה עִמָּהֶם מִלְחָמָה אֵין אֶתָּה יְכוֹל לָהֶם, מִפְּנֵי שֶׁהֵן תְּלוּיִין בְּזִכּוֹתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִיהֶם, וְאֵף אֶתָּה שֶׁהוּא בֶן בְּנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, תְּלוּי בְּזִכּוֹתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם. מִיָּד בָּא עֲלֵיהֶם לְמִלְחָמָה.

Esther Rabbah 7:13

It is stated: “Amalek came and waged war with Israel in Refidim” (Exodus 17:8). From where did Amalek come? Rabbi Kruspedai said in the name of Rabbi Yoḥanan: He came from the company of wicked Bilam, as he went to

consult with him. He [Amalek] said to him: 'We know that you are a wise counselor and a purveyor of evil plots, and anyone who receives counsel from you does not fail.' He [Amalek] said to him: 'Look what this nation did to Egypt, who had performed many kindnesses to them. If they did so to Egypt, who performed many kindnesses to them, to other nations, all the more so. What do you counsel me?' Bilam said to him: 'Go and wage war against them, and if you do not wage war against them you will be unable to overcome them, because they can rely on the merit of Abraham their forefather and you are also a descendant of Abraham and can rely on the merit of Abraham.' They immediately came against them in war.

דברים ל"ד:י

(י) וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פְּנִים אֶל־פְּנִים:

Deuteronomy 34:10

(10) Never again did there arise in Israel a prophet like Moses—whom יהוה singled out, face to face,

במדבר רבה י"ד:כ'

וּבָבֵא מֹשֶׁה אֶל אֱהֹל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֵתוֹ (במדבר ז, פט), תְּנִי (דברים לד, י): וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה, בְּיִשְׂרָאֵל לֹא קָם אֶבֶל בְּאֲמוֹת הָעוֹלָם קָם, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה פִתְחוֹן פֶּה לְאֲמוֹת הָעוֹלָם לומר אֱלוֹ הִיא לָנוּ נָבִיא כְּמֹשֶׁה הִינּוּ עוֹבְדִים לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִיזָה נָבִיא הִיא לָהֶם כְּמֹשֶׁה זֶה בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר, אֶלָּא הִפְרֵשׁ בֵּין נְבוּאָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה לְנְבוּאָתוֹ שֶׁל בְּלָעַם, שֶׁלֹּשׁ מִדּוֹת הָיוּ בְיַד מֹשֶׁה מֵה שְׁלֹא הָיוּ בְיַד בְּלָעַם. מֹשֶׁה הִיא מְדַבֵּר עִמוֹ עוֹמֵד, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ה, כח): וְאַתָּה פֹה עֹמֵד עִמָּדִי וְאֹדְבָרָה אֵלַיךְ וְגו', וְעַם בְּלָעַם לֹא הִיא מְדַבֵּר עִמוֹ אֶלָּא נוֹפֵל, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר כד, ד): נִפֹל וּגְלוּי עֵינָיִם. מֹשֶׁה הִיא מְדַבֵּר עִמוֹ פֹּה אֶל פֹּה, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב, ח): פֹּה אֶל פֹּה אֹדְבָר בּוֹ, וּבְבִלְעָם

(במדבר כד, ד): נֶאֱמַר שִׁמְעֵ אֲמֹרֵי אֵל, שְׁלֹא הָיָה מְדַבֵּר עִמּוֹ כֹּה אֵל פֶּה. מֹשֶׁה הָיָה מְדַבֵּר עִמּוֹ פָּנִים בְּפָנִים, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לג, יא): וְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים, וְעַם בְּלִעָם לֹא הָיָה מְדַבֵּר כִּי אִם בְּמִשְׁלִים, כַּמָּה דְתִימָא (במדבר כג, ז): וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר וְגו'. שְׁלֵשׁ מִדּוֹת הָיוּ בְּיַד בְּלִעָם מָה שְׁלֹא הָיוּ בְּיַד מֹשֶׁה, מֹשֶׁה לֹא הָיָה יוֹדֵעַ מִי מְדַבֵּר עִמּוֹ, בְּלִעָם הָיָה יוֹדֵעַ מִי מְדַבֵּר עִמּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: נֶאֱמַר שִׁמְעֵ אֲמֹרֵי אֵל אֲשֶׁר מִחֻזָּה שְׂדֵי יַחֲזֶה. מֹשֶׁה לֹא הָיָה יוֹדֵעַ אִימְתֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ, וּבְלִעָם הָיָה יוֹדֵעַ אִימְתֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר כד, טז): וַיִּדְעַ דְּעַת עֲלִיּוֹן. מִשְׁלוֹ מְשַׁל לְטַבְּחוֹ שֶׁל מֶלֶךְ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מָה הַמֶּלֶךְ מְקַרֵּיב עַל שְׁלַחְנוֹ וַיִּוֹדַע כַּמָּה הוֹצָאוֹת יוֹצָאוֹת לְמֶלֶךְ עַל שְׁלַחְנוֹ, כִּךְ הָיָה בְּלִעָם יוֹדֵעַ מָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹתִיד לְדַבֵּר עִמּוֹ. בְּלִעָם הָיָה מְדַבֵּר עִמּוֹ בְּכָל שְׁעָה שְׂיִרְצָה, שֶׁנֶּאֱמַר: נִפְּל וּגְלוּי עֵינָיִם, הָיָה מְשַׁתַּחֲחַ עַל פָּנָיו וּמִיד הָיָה גְלוּי עֵינָיִם עַל מָה שְׁשׂוּאֵל, וּמֹשֶׁה לֹא הָיָה מְדַבֵּר עִמּוֹ בְּכָל שְׁעָה שְׂיִרְצָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר אִף מֹשֶׁה הָיָה מְדַבֵּר עִמּוֹ בְּכָל שְׁעָה שְׂיִרְצָה, שֶׁנֶּאֱמַר: וּבָא מֹשֶׁה אֶל אֱהֱל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ, מִיד (במדבר ז, פט): וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו.

Bamidbar Rabbah 14:20

“And when Moses came into the Tent of Meeting to speak with Him” – it is taught: “There has not arisen another prophet in Israel like Moses” (Deuteronomy 34:10) – in Israel one has not arisen, but among the nations of the world he has arisen, so that there will not be recourse for the nations of the world to say: Had we had a prophet like Moses, we would have worshipped the Holy One blessed be He. What prophet did they have like Moses? This was Bilam son of Beor. However, there is a disparity between Moses’ prophecy and Bilam’s prophecy. There were three qualities that existed in Moses that did not exist in Bilam. Moses would speak with Him standing, as it is stated: “But you, stand here with Me and I will speak to you...” (Deuteronomy 5:28). With Bilam, He would speak to him only when he was fallen, as it is stated: “Fallen with open eyes” (Numbers 24:4). Moses, He would speak to him mouth to mouth, as it is stated: “Mouth to mouth I will speak to him” (Numbers 12:8),

but regarding Bilam, “the utterance of one who hears the sayings of God” (Numbers 24:4), as he would not speak to him mouth to mouth. Moses, He would speak to him face-to-face, as it is stated: “The Lord would speak to Moses face-to-face” (Exodus 33:11), but with Bilam, he would speak in parables, just as it says: “He proclaimed his parable and said...” (Numbers 23:7). There were three qualities that existed in Bilam that did not exist in Moses. Moses would not know who was speaking with him; Bilam would know who was speaking with him, as it is stated: “The utterance of one who hears the sayings of God, the vision of the Almighty he will see” (Numbers 24:4). Moses did not know when the Holy One blessed be He would speak with him, but Bilam would know when the Holy One blessed be He would speak with him, as it is stated: “He knows the knowledge of the Most High” (Numbers 24:16). They stated a parable: It is analogous to the king’s slaughterer, who knew what the king would offer on his table and knew how many expenditures the king would outlay for his table. So, Bilam would know what the Holy One blessed be He was destined to speak with him. Bilam, He would speak with him whenever he wished, as it is stated: “Fallen with open eyes” (Numbers 24:4). He would fall on his face and immediately, he was open eyed regarding what he asked. But Moses, He would not speak with him whenever he wished. Rabbi Shimon says: To Moses, too, He would speak whenever he wished, as it is stated: “And when Moses came into the Tent of Meeting to speak with Him,” immediately, “he heard the Voice speaking with him.”

תנא דבי אליהו רבה כ"ח:א'

ולא הניח הקב"ה דבר בעולם שלא גילה לבלעם ומפני מה מפני שגלוי וידוע לפניו יתברך שמו שעתידין כל העכו"ם מכחישי התורה לומר לפניו יתברך שמו ליום הדין רבש"ע אלו נתת לנו נביא כמשה היינו מקבלים תורתך לפיכך נתן להם הקדוש ב"ה את בלעם שהיה מעולה בחכמתו יותר ממשה משה יתר בדבר אחד מבלעם ובלעם יתר בדבר אחד ממשה. משה יתר בדבר אחד מבלעם במשה הוא אומר (ויקרא א) ויקרא אל משה ובלעם כתיב (במדבר כג) ויקר

אלהים אל בלעם.

Tanna DeBei Eliyahu Rabbah 28:1

...

ויקרא רבה א':י"ג

מה בין נביאי ישראל לנביאי אמות העולם, רבי חמא בר חנינא ורבי יששכר דכפר מנדי, רבי חמא בר חנינא אמר אין הקדוש ברוך הוא נגלה על אמות העולם אלא בחצי דבור, כמה דתימר (במדבר כג, ד): ויקר אלהים אל בלעם, אבל נביאי ישראל בדבור שלם, שנאמר: ויקרא אל משה. ורבי יששכר דכפר מנדי אמר, כך יהא שכרן, אין לשון ויקר אלא לשון טמאה, כמה דתימר (דברים כג, יא): אשר לא יהיה טהור מקרה לילה, אבל נביאי ישראל בלשון קדשה בלשון טהרה בלשון ברור בלשון שמלאכי השרת מקלסין בו להקדוש ברוך הוא, כמה דתימר (ישעיה ו, ג): וקרא זה אל זה ואמר.

Vayikra Rabbah 1:13

What is the difference between prophets of Israel and prophets of the nations of the world? Rabbi Hama bar Hanina and Rabbi Yisakhar of Kefar Mandi: Rabbi Hama bar Hanina said: The Holy One blessed be He appears to the nations of the world with only truncated speech, just as it says: "God happened [*vayikar*] upon Bilam" (Numbers 23:4). But [He communicates with] the prophets of Israel with complete speech, as it is stated: "He called [*vayikra*] to Moses." Rabbi Yisakhar of Kefar Mandi said: So shall be their reward. *Vayikar* is an expression of nothing other than impurity, just as it says: "Who will not be pure due to a nocturnal incident [*mikreh*]" (Deuteronomy 23:11). But the prophets of Israel [receive prophecy] with an expression of sanctity, with an expression of purity, with an expression of clarity, with an expression with which the ministering angels laud the Holy One blessed be He, just as it says: "One called [*vekara*] to the other and said: [Holy, holy, holy is the Lord of hosts]" (Isaiah 6:3).

במדבר כ"ג:

(י) מִי מָנָה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת־רֵבַע יִשְׂרָאֵל תִּמְתַּן נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׁרָאֵל וְתִהְיֶינָה אַחֲרֵיתֵי כְּמֹהוּ:

Numbers 23:10

(10) Who can count the dust of Jacob, Number the dust-cloud of Israel? May I die the death of the upright, May my fate be like theirs!

נדה ל"א א:כ"א

דרש רבי אבהו מאי דכתיב (במדבר כג, י) מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל מלמד שהקב"ה יושב וסופר את רביעיותיהם של ישראל מתי תבא טיפה שהצדיק נוצר הימנה ועל דבר זה נסמית עינו של בלעם הרשע אמר מי שהוא טהור וקדוש ומשרתיו טהורים וקדושים יציץ בדבר זה מיד נסמית עינו דכתיב (במדבר כד, ג) נאם הגבר שתום העין

Niddah 31a:20-21

Rabbi Abbahu taught: What is the meaning of that which is written in Balaam's blessing: "Who has counted the dust of Jacob, or numbered the stock [rova] of Israel" (Numbers 23:10)? The verse teaches that the Holy One, Blessed be He, sits and counts the times that the Jewish people engage in intercourse [revi'iyoteihem], anticipating the time when the drop from which the righteous person will be created will arrive. And it was due to this matter that the eye of wicked Balaam went blind. He said: Should God, who is pure and holy, and whose ministers are pure and holy, peek at this matter? Immediately his eye was blinded as a divine punishment, as it is written: "The saying of the man whose eye is shut" (Numbers 24:3).

מדרש תנחומא, כי תצא י"א'

וַיִּזְנַב בָּךְ, הִכָּה אוֹתָן מִכַּת זָנַב. וְאַתָּא כִּי הָא דְאָמַר רַבִּי חִינְנָא בְּרַ
שִׁיקְלָא, מָה הָיוּ בֵּית עַמְלֵק עוֹשִׂין. חוֹתְכִין מִלּוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
וְזוֹרְקִין כָּל־פִּי מַעְלָה וְאוֹמְרִין, בָּזָה בְּחִרְתָּ, הֲוֵי לָךְ מָה שֶׁבְּחִרְתָּ.

Midrash Tanchuma, Ki Teitzei 10:1

(Deut. 25:18, cont.:) And he cut off (rt.: *znb*) all who were lagging behind you. He smote them with a blow to the tail (rt.: *znb*). And this agrees with what R. Hanina bar Shilqa, said, “What did the House of Amalek do to Israel? They cut off their penes and flung them heavenward, as they said, ‘This is what You have chosen, take for Yourself what You have chosen.’”

בראשית א':ט-י"ב

(ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה
הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: (י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא
יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: (יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא
עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פֶּרִי עֹשֶׂה פֶרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוּבּוֹ עַל־הָאָרֶץ
וַיְהִי־כֵן: (יב) וַתּוּצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ
עֹשֶׂה־פֶרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּבּוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

Genesis 1:9-12

(9) God said, “Let the water below the sky be gathered into one area, that the dry land may appear.” And it was so. (10) God called the dry land Earth and called the gathering of waters Seas. And God saw that this was good. (11) And God said, “Let the earth sprout vegetation: seed-bearing plants, fruit trees of every kind on earth that bear fruit with the seed in it.” And it was so. (12) The earth brought forth vegetation: seed-bearing plants of every kind, and trees of every kind bearing fruit with the seed in it. And God saw that this was good.

חולין סי' א:י"ג

דרש רבי חנינא בר פפא (תהלים קד, לא) יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו פסוק זה שר העולם אמרו בשעה שאמר
הקב"ה (בראשית א, יב) למינהו באילנות נשאו דשאים קל וחומר
בעצמן אם רצונו של הקב"ה בערבוביא למה אמר למינהו באילנות
ועוד ק"ו ומה אילנות שאין דרכן לצאת בערבוביא אמר הקב"ה
למינהו אנו עאכ"ו מיד כל אחד ואחד יצא למינו פתח שר העולם
ואמר יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו

Chullin 60a:10-13

§ Rabbi Ḥanina bar Pappa taught: “May the glory of the Lord endure forever; let the Lord rejoice in His works” (Psalms 104:31). This verse was stated by the minister of the world, i.e., the angel charged with overseeing the world. When the Holy One, Blessed be He, said: “Let the earth put forth grass, herb yielding seed, and fruit tree bearing fruit **after its kind**” (Genesis 1:11), the grasses drew an *a fortiori* inference with regard to themselves. They reasoned: If the Holy One, Blessed be He, wishes the mixing of species, why did he say: After its kind, with regard to the trees? And furthermore, let us draw an *a fortiori* inference: If with regard to trees, which do not naturally grow mixed, as they are large and distinct from one another, the Holy One, Blessed be He, said: “After its kind,” all the more so with regard to us, since grass naturally grows mixed. Immediately, every kind of grass emerged after its kind, as it is stated: “And the earth brought forth grass, herb yielding seed after its kind” (Genesis 1:12). The minister of the world began to speak and said: “May the glory of the Lord endure forever; let the Lord rejoice in His works,” who do His will even when not explicitly instructed.

גיטין נ"ז א:ב'

אַזל אַסקייה לְבַלְעַם בְּנִגְדָא, אָמַר לֵיהּ: מֵאן חָשִׁיב בְּהוּא עֲלָמָא?
אָמַר לֵיהּ: יִשְׂרָאֵל. מַהוּ לְאַיְדֵיבּוֹקִי בְּהוּ? אָמַר לֵיהּ: “לֹא תִדְרוֹשׁ

שְׁלוֹמָם וְטוֹבָתָם כָּל הַיָּמִים". אָמַר לִיה: דִּינִיָּה דִּקְהוּא גְבָרָא בְּמַאי?
אָמַר לִיה: בְּשִׁכְבַּת זָרַע רוֹתַחַת.

Gittin 57a:2

Onkelos then **went and raised Balaam** from the grave **through necromancy**.
He said to him: Who is most important in that world where you are now?
Balaam **said to him: The Jewish people**. Onkelos asked him: **Should I** then
attach myself to them here in this world? Balaam **said to him: You shall not**
seek their peace or their welfare all the days (see Deuteronomy 23:7).
Onkelos **said to him: What is the punishment of that man**, a euphemism for
Balaam himself, in the next world? Balaam **said to him: He is cooked in**
boiling semen.

אסתר ח' ט"ז

לִיְהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשִׁשְׁוֹן וְיִקָּר:

Esther 8:16

The Jews enjoyed light and gladness, happiness and honor.

מגילה י"ג א' י"ב

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קִרְחָה אָמַר: אֶסְתֵּר — יִרְקְרוּקֶת הָיְתָה, וְחוּט שֶׁל חֶסֶד
מְשׁוּךְ עָלֶיהָ.

Megillah 13a:12

Rabbi Yehoshua ben Korḥa said: Esther was called Hadassah because she
was **greenish**, and a **cord of Divine grace was strung around her**.